

Ur *Eld* av Jonas Hassen Khemiri

FRIDA

När vi upptäckte att skogen brann så tog det inte mer än tio minuter innan vi hade samlats på södra parkeringen. Vi var väl en tjugo trettio stycken och vi gick rakt in i skogen, brandkåren var på väg, efter ett tag hörde vi sirener, men vi kunde inte vänta på dom, det kanske fanns människor som behövde vår hjälp.

Dom kom springande på stigen, dom var tre stycken, väldigt förvirrade, troligen drogpåverkade, dom skrek att dom hade attackerats av en eldgud, en av dom hade ett stort sår på höger axel, jag försökte fråga dom vad som hade hänt, men det enda dom sa var: Ramzi, vi måste hitta Ramzi, var fan är Ramzi!? Sen sprang dom vidare och vi fortsatte in mot elden, det var bara jag och några till, dom flesta andra hade vänt, dom klarade inte värmen, dom var rädda för röken, men jag fortsatte, jag var tvungen att se den, och jag såg den, där var den, det var den största eld jag sett och den dansade fram från träd till träd, och i eldens utkant såg vi två män som slogs, dom skrek till varandra, dom försökte trycka ned varandra i elden och precis när ena killen fått övertaget höjde den andra killen armen och det... det här kommer låta konstigt men... det sprutade eld ur hans arm, det gjorde verkligen det, han spydde ut eld ur ena armen och när armen lystes upp såg det ut som om armen var en vinge och siluetten på hans ansikte påminde om en fågel och vi hörde först skrik och sen skratt och sen blev allt märkligt tyst och vi vände om, vi sprang tillbaka mot parkeringen, några skrek, andra bara fokuserade på att springa, när brandkåren kom kunde vi ge dom exakta uppgifter om var elden fanns och hur stor den var, men jag sa aldrig något om mannen som sprutade eld med vingen, jag ville inte att dom skulle tro att jag var galen, och jag visste ju att man kan hallucinera i närheten av stora eldar, det har tydligen med syrebristen att göra, men jag skulle ljuga om jag påstod att jag inte såg honom, för det gjorde jag, jag såg honom och jag hörde honom och jag kommer aldrig, aldrig att glömma honom.

Med tillstånd av Colombine Teaterförlag